

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
за 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтлавица“ — гр. Варна.

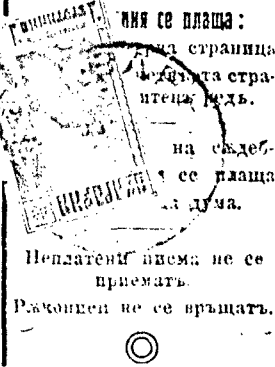
СВѢТЛАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ.

ИЗЛИЗ СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Телефонъ № 311.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 14935.

Гр. Варна, 3 августъ 1912 год.

На 10 септември т. г. отъ 3 до 4 часа слѣдъ обѣдъ въ
Общ. Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция
за доставка материали за поддръжката гр. водопроводи прѣзъ н. и
1913 години.

Приблизителна стойностъ 10,000 лева.

Залогъ 500 лева въ банково удостоверение.

КМЕТСТВОТО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 14733.

гр. Варна, 30 юли 1912 год.

Обявява се, че на 7 септември т. г. 10 часа сутринта въ
Общ. Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция
за „доставка на 30,000 килограма слама“ за храна на общин.
коне прѣзъ 1913 година.

Приблизителна стойностъ 1500 лева.

Залогъ 50%.

КМЕТСТВОТО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 14732.

г. Варна, 30 юли 1912 г.

Обявява се, че на 7 септември т. г. отъ 3 до 4 часа слѣдъ
обѣдъ въ общ. управление ще се произведе търгъ съ тайна
конкуренция „доставката на около 30,000 килограма ечемикъ“
храна на общ. коне прѣзъ 1913 год.

Приблизителна стойностъ 4000 лева.

Залогъ 50%.

КМЕТСТВОТО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 14934.

г. Варна, 3 августъ 1912 год.

На 20 того отъ 3 до 4 часа слѣдъ обѣдъ въ общ. управле-
ние ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване
на прѣдпроемачъ „замѣняване ламаринения покривъ на общ.
скотобойна съ марсилски керемиди“.

Приблизителната стойностъ 3200 лева.

Залогъ 50%.

Кметството.

Турска децентрализация или пълна авто- номия на Македония и Одринско.

Както трѣбваше да се очак-
ва, послѣднитѣ събития въ Бъл-
гария не минаха безъ отзивъ
отъ Европа. Министерътъ на вън-
шнитѣ работи на Австрия —
най-заинтересованата на Балка-
нитѣ европейска държава —
графъ Берхтолдъ, декларирай-
ки, че въ Турция липсва пра-
вовъ редъ, че положението на
немюсюлманскитѣ народности въ
Турция е непоносимо и че вслѣд-
ствие на това е необходимо да
се реформира турското управ-
ление — прави прѣдложение
прѣдъ европейскитѣ сили да се
застѣпятъ за прокарване на де-
централизаторска система въ у-
правлението на европейска Тур-
ция; а на балканскитѣ държа-
ви пакъ се внушава да не се
бунтуватъ, да пазятъ статю-
кото.

Може да се благодари на
графъ Берхтолда поне за това,
че е ималъ откровеността да
каже толкозъ пжти повтаряната
истина за непоносимото поло-
жение на немюсюлманскитѣ на-
родности въ Турция. Другъ е
въпроса да се проумѣе, какво
съдържание се влага въ прѣд-
ложението на Берхтолда за де-
централизацията въ турското у-
правление. Ако тая децентра-
лизация ще се прокарва отъ
самото турско правителство, ако
това се прави за отлагане на
врѣме, и ако въ прѣдилагае-
мата международна конферен-
ция се рѣши безъ участие на
заинтересованитѣ балкан. дър-
жави — може още отъ сега да

се прѣдскаже нейната несефека-
сностъ.

Още сега турцитѣ позволиха
на албанцитѣ да завзематъ чи-
сто български мѣста въ Маке-
дония съ цѣль да се нанесе у-
даръ на българската народностъ,
а Австрия при такава децен-
трализация ще си плете своя-
кошница, като чрѣзъ албанцитѣ
си създаде влияние до Солунъ.

Българскиятъ народъ е прѣ-
наситенъ отъ турски реформи.
Той знае какво излѣзе отъ ху-
риета, той прѣдвижда, какво мо-
же да го очаква и отъ децен-
трализация, прокарвана отъ тур-
ското правителство и съгласу-
вана съ плановѣтъ на заинте-
ресованитѣ велики европейски
сили.

Българскиятъ народъ е убе-
денъ, че само пълното автоном-
но управление на Македония и
Одринско може да го спаси отъ
погибель и той не ще се от-
клони отъ този принципъ до
край.

Не искатъ ли европейскитѣ
сили да се застѣпятъ за корен-
ни реформи въ Турция и про-
дължаватъ да заставятъ Бълга-
рия да мирува, като я залѣг-
ватъ съ палиативи — нека зна-
ятъ, че България ще намѣри
срѣдства да наложи своето право.

Народното вълнение е стиг-
нало вече своя прѣдѣлъ и тоя
пжтъ не ще бжде повече удър-
жимо отъ миролюбивото на пра-
вителството, додѣто не се из-
воюва пълна автономия на Маке-
дония и Одринско.

Защитата на Шипка.

(По случай 35-год. отъ шипченската епопея).

Положението на шипченския
отрядъ ставаше все по-опасно.
Подиръ всѣка турска атака ре-
довѣтъ на опълченцитѣ нама-
ляваха. . .

Настава тринайсета, послѣд-
на рѣшителна атака. Опълчен-
цитѣ се прѣкрѣстиха и заеха
мѣстата си въ оконитѣ. Турци-
тѣ нападаха съ яростъ и ожес-
точение. Куршуми се сипѣха
отъ всички страни. Гърмежитѣ
отъ кѣмъ тила ни все повече
и повече зачестиха. Ей сега
турцитѣ ще излѣзатъ на шосе-
то, ще ни отрѣжатъ пжтя и ще
свиятъ огнения кръгъ. И вен-
ко ще се свърши. . . Всички
чакахме послѣдната си минута,
рѣшени скъпо и прѣскъпо да
продадемъ живота си.

Най-послѣ настана съдбонос-

ната минута. Батериитѣ прѣ-
станаха да стрѣлятъ — грана-
титѣ имъ се свършиха.

Въздухитѣ се потърси отъ
викове „Алахъ-Алахъ“. . . Надъ
батериитѣ се изви облакъ ка-
мѣни: четвърта дружина и ор-
ловци срѣцнаха турцитѣ съ
камѣни.

— Помощ! помощ! скоро
ще пристигне! извика пѣкой.
И тая съдбоносна дума мина
като електрическа искра, обод-
ри и съживи борцитѣ. Тя се
посрѣцна съ „ура“.

Звуковете на турскитѣ тръби
и барабани, виковетѣ „Алахъ-
Алахъ“, пушечнитѣ и топовни
гърмежи, охканията на ранени-
та и умирающитѣ: всичко се
сливаше въ ужасенъ адски
шумъ. . .

Това е послѣдна атака смър-
тта е прѣдъ насъ!

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 15284.

гр. Варна, 7 августъ 1912 година.

Варненското Градско Общ. Управление обявява на интересующитѣ се за знание, че на 12 септември т. г. въ 9 часа сутринята въ градската зала „Съединение“ ще се почне чръзъ явна конкуренция произвеждането публиченъ търгъ за продажба по отдѣлно общински мѣста изъ разнитѣ части на града при слѣдния редъ:

1. Въ II уч. ул. „Блииска“, кв. 22 парцелъ № 3 отъ 224.80 кв. м.
2. „ „ „ „М. Луиза“ „ 83 „ „ 32 „ 218.50 „ „
3. „ I уч. „ „Софроня“ „ 129 „ „ 16 „ 52.50 „ „
4. „ I „ „ „Дариградска“ „ 133 „ „ 5 „ 90.10 „ „
5. „ „ жгълъ „Житна и Площадъ“ 134 „ „ 14 „ 129.9 „ „
6. „ „ „ „Вардаръ и Разградъ 187 „ „ 1 „ 90.90 „ „
7. „ „ „ „Манчестеръ“, „Вардаръ“ и „Разградъ“ кв. 183, парцелъ № 6 отъ 130.80 кв. метръ.

8. Въ IV участъкъ, кварталъ № 233:

I ул. „Кракра“.

- а) парцелъ № 1 отъ 241.56 кв. м.
- б) „ „ 3 „ 224.28 „
- в) „ „ 4 „ 214.94 „
- г) „ „ 7 „ 215.76 „ жгълъ I-ва ул. безименна.

II ул. „Св. Методи“.

- а) парцелъ № 2 отъ 221.45 кв. м.
- б) „ „ 5 „ 324.42 „
- в) „ „ 6 „ 281.19 „
- г) „ „ 9 „ 273.42 „ жгълъ и ул. II-а безименна

III ул. Безименна I-ва.

- а) парцелъ № 8 отъ 225.42 кв. м.
- б) „ „ 11 „ 243.18 „
- в) „ „ 12 „ 225.78 „ жгълъ ул. безименна II-ра

IV ул. II безименна: парцелъ № 10 отъ 249.07 кв. м.

9. Въ IV участъкъ, кварталъ № 234:

I ул. „Св. Методи“.

- а) парцелъ № 1 отъ 214.70 кв. м. жгълъ XVIII линия
- б) „ „ 2 „ 209.— „
- в) „ „ 3 „ 209.20 „
- г) „ „ 4 „ 212.80 „ жгълъ XVII линия

II ул. XVIII линия.

- а) парцелъ № 5 отъ 211.— кв. м.
- б) „ „ 7 „ 209.— „
- в) „ „ 9 „ 207.— „
- г) „ „ 11 „ 205.50 „
- д) „ „ 13 „ 223.30 „
- е) „ „ 15 „ 326.37 „ жгълъ ул. „Вѣнчанъ“

III ул. XVII линия.

- а) парцелъ № 6 отъ 213.— кв. м.
- б) „ „ 8 „ 210.69 „
- в) „ „ 10 „ 209.— „
- г) „ „ 12 „ 207.— „
- д) „ „ 14 „ 225.50 „
- е) „ „ 16 „ 326.34 „ жгълъ ул. „Вѣнчанъ“

10. Въ IV участъкъ, кварталъ № 236:

I площадъ.

- а) парцелъ № 1 отъ 219.63 кв. м. жгълъ ул. „Кракра“
- б) „ „ 12 „ 213.84 „
- в) „ „ 11 „ 215.25 „
- г) „ „ 10 „ 223.50 „ жгълъ ул. безименна

II ул. „Кракра“.

- а) парцелъ № 2 отъ 221.56 кв. м.
- б) „ „ 3 „ 233.86 „
- в) „ „ 4 „ 232.80 „
- г) „ „ 5 „ 222.90 „

III ул. Безименна.

- а) парцелъ № 6 отъ 214.34 кв. м. жгълъ ул. „Св. Методий“
- б) „ „ 7 „ 217.49 „
- в) „ „ 8 „ 229.32 „
- г) „ „ 9 „ 239.41 „

11. Въ IV участъкъ, кварталъ № 236 а.

I Безименна I-ва улица.

- а) парцелъ № 1 отъ 213.52 кв. м. жгълъ ул. „Св. Методий“
- б) „ „ 2 „ 211.53 „
- в) „ „ 3 „ 213.40 „
- г) „ „ 4 „ 214.74 „
- д) „ „ 5 „ 220.83 „ жгълъ площадъ

II Безименна II-ра улица.

- а) парцелъ № 6 отъ 220.34 кв. м. жгълъ площадъ
- б) „ „ 7 „ 214.— „
- в) „ „ 8 „ 213.46 „
- г) „ „ 9 „ 214.62 „
- д) „ „ 10 „ 200.— „ жгълъ ул. „Св. Методий“

Първоначалната цѣна ще се опредѣли въ деня на търга отъ тържната комисия.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 50% отъ първоначалната цѣна.

Наддаването ще стане на кв. метръ.

Тържниятъ книжа сж на разположение на интересующитѣ се всѣки присъственъ день и часъ въ общинското управление.

КМЕТСТВОТО.

— Блѣскайте, бийте юнаци! Удряйте съ щикове! се чуватъ гласове изъ редовѣтъ на пламналитѣ шипченски герои. Залпове се сипятъ въ тила ни. Всичко пече е свършено. . . .

Въ тая страшна минута се чу викъ: „Помощъ, помощъ пристига!“ Живително „ура“, но „ура“ дружно и гърмовито потърси въздуха. Турцитѣ трѣпватъ, отстъпватъ, бѣгатъ. . . . Единъ полкъ войници отъ четвърта стрѣлкова бригада, качени по двама на казашки коне, пристигна. Този полкъ подкрѣпи храбритѣ опълченци и спаси Шипка!

II.

Султанска реформа.

(источна приказка)

Това е станало отдавна. Единъ день се разнася вѣстъ, че султановиятъ първенецъ, наследникътъ на прѣстола е боленъ. Изъ палата на падишаха, повѣлителя на правовѣрнитѣ, настана ужасна суетия.

Най-добритѣ доктори, блѣдни отъ страхъ, съ поклони, съ извинения изслѣдватъ дѣтето, съ ужасъ си пошпватъ нѣщо, и главния хекиминъ, падналъ въ краката на султана, извиква:

— Позолявашъ ли да бжде изказана истината, великий повѣлитель на правовѣрнитѣ?

— Говори! — Отсича падишахътъ.

— Не ще и дума, ти си замѣстникъ на Мохамеда, — казва хекиминътъ — но по своето неизказано милострдие ти слизащъ по нѣкога при хората, и на тебе и твоео потомство е угодно да заболявате отъ такива болѣсти, отъ които страдатъ и обикновенитѣ смъртни. Сега е денътъ на вашата най-висша снисходителностъ: твоятъ първенецъ страда отъ разстройство на стомаха.

Султанътъ страшно се зачудва.

— Какъ?! Разстройство на стомаха ли? че тая нощъ той не е пилъ нищо, освѣнъ млѣко отъ своята кърмачка. Кой е посмѣлъ да ѝ даде лоши ястия?

Тозъ часъ произвеждатъ най-строга изслѣдаване, но излиза, че кърмачката е яла само най-добри ястия и въ най-умѣрено количество.

— Може пъкъ да е болна отъ природа. Какво сж гледали ония, които сж я избрали?

И султанътъ гнѣвно дава заповѣдъ да запиятъ глввния хекиминъ въ единъ човалъ и да го хвърлятъ въ морето.

Обаче, това било съвсѣмъ напусто: излиза, че хекимитѣ не сж виновни: кърмачката е досущъ здрава.

Тогавъ султанътъ се обръща къмъ нея:

— Защо ти е развалено млѣкото? — я попита той.

— Великий благодѣтельо и повѣлительо на вселената — отвръща разтрепераната кърмачка — ти търсишъ истината не тамъ дѣто се крие. Никой не ми е давалъ лоши ястия, и азъ не съмъ прѣядала. Сжщо и отъ природа съмъ здрава. Млѣкото ми стана лошо, защото азъ по-

стоянно мисля, какво става у дома.

Че какво става у васъ? — запита султанътъ.

— Азъ съмъ родомъ отъ провинцията Македония управление-то на която ти благоволи да повѣришъ на Махмудъ паша. Той върши страшни работи. Той продалъ нашата къща и паритѣ взема за себе си, защото баща ми не мажаль да му даде искания рушветъ. Той взелъ сестра ми за своя положница, а мжжа ѝ заповѣдалъ да убиятъ, за да не се оплаква. Освѣнъ това той наказаль баща ми и затворилъ майка ми въ тъмница. Изобщо постъпваль съ нашитѣ тѣй, както постъпваль съ всичкитѣ.

Като си спомня за всичко това, азъ плача и ето защо се разваля млѣкото ми.

Султанътъ се ядосаль страшно.

— Скоро повикайте великия везиръ!

Повикватъ го.

— Намѣри ми най-честния човѣкъ въ моето царство!

Намѣрватъ го. И султанътъ му казва:

— Махмудъ паша, комуто повѣрихъ управлението на провинцията Македония, върши такива работи, щото на нашата кърмачка се поврѣжда дори млѣкото. Ей сега иди тамъ, произведи отъ мое име най-строга слѣдствие и ми донеси. Само гледай да не скриешъ нѣщо, нито пъкъ да прибавашъ — нека истината да се оглежда въ твоитѣ думи тѣй както луната се оглежда въ спокойно, заспало езеро. Тръгвай!

Честния човѣкъ веднага се запътва съ стотина най-искусни слѣдователи.

До смъртъ уплашениятъ паша, като вижда че работата е лоша, прѣдлага на пратения голѣмъ рушветъ.

Но честниятъ човѣкъ не смѣеше да стори това, защото е пратенъ отъ самия султанъ.

Три пѣти се мѣнява мѣсецътъ на небето, а честниятъ човѣкъ съ своитѣ слѣдователи все още разглежда дѣлото.

Най-послѣ, когато вече четвъртия мѣсецъ е на свършане, честниятъ човѣкъ се явява при султана, пада ничкомъ и попитва:

— Цѣлата ли истина да кажа, великий повѣлительо на правовѣрнитѣ?

— Цѣлата! — Заповѣдва султанътъ.

— Ако има по цѣлия свѣтъ, който принадлежи на тебе и никому другому, кѣтъ достойно за сълзи — това е провинцията Македония. Наистина, тя е способна да изкара сълзи отъ очитѣ на самия дяволъ. По цѣлата провинция всички просятъ милостиня и нѣма кой да я даде защото всички сж просяци. Къщитѣ сж разорени, нивитѣ не засѣяни. И всичко това не е защото жителитѣ сж лѣниви, а затова, че Махмудъ паша имъ взема всичко, което изкарватъ. Въ сѣдилищата нѣма справедливостъ и правъ е само онзи, който повече даде на пашата. За добри прави тамъ сж забравили дори да говорятъ. Щомъ пашата види момиче, което му

се харесва, той го взема, като го отнема от баща и майка, пък и не само момичета — той взема даже омъжени жени.

— Не може да бъде! — извика султанът.

— Не само луната, но и слънцето може да се огледа в истината на моите думи! — Отвърща честният човък. — Всичко което казах е истина. Украшенията на твоята власт, цветът на твоите провинции — провинцията Македония загива!

Султанът се хваща за главата.

— Реформи тръбват! — провиква се той.

— Тръбва на се направи нещо... Да, да — реформи тръбват!

И той заповядва на всички си придворни да чакат в големата оаза, а сам се отстранява в една от вътрешните си стаи, закрачва от кюше на кюше и мисли.

Когато се мръква, султанът отива при своите придворни, които падат по очи пред него, и обявява:

— Провинцията Македония се намира в ужасно положение, и затова постановявам: от сега нататък за моите деца никога вече да се не взема кърмачка от Македония.

Историята разправя, че това е най-мъдрата реформа, извършена някога от турски султани.

В. Д.

Хроника.

Стачната на касапите.

От няколко дена касапите са в стачка и Варна е без месо. Една от причините на стачката е и тая, че ветернаният лъкар г. Д-ръ Жеков е бил твърд строг в изпълнение служебните си обязанности, въпреки което е неприятно на касапите и те искат ни помалко ни повече — уволнението на ветернания лъкар и дока то това тяхно желание не се изпълни — няма да почнат клането.

Касапите искат уволнението

на доктора защото им хвърляло заразно месо в което бил много придирчив; искат уволнението му защото не им позволявал извършено слаб добитък да колят; искат уволнението му защото предирвал от тях извършено голъма чистота, защото ги заставял да спазват хигиената и съставлял актове на тези които не се подчиняват на разпорежданията му; искат още уволнението му и затова, защото той конфискувал всички добитък без интензаско свидетелство, или съ такова но не сходящо бълзи-т му.

Е добър, по тези причини доктора е привлякъл ненавистта на касапите върху себе си, затуй пък е спечелил симпатии на всички варнен. граждани и днес двѣ мнения мжду 45,000 жители за доктора няма. Всички са убедени, че той изпълнява най-добросъвестно службата си и въпрос за уволнението му не може да става.

Това ясно схваща и постоянното присъствие на общината и категорически е заявило на стачниците, че тяхното искане относително тая точка е не основателно и не може ги удовлетвори, като ги моли за посъден път да почнат работата си.

Макар касапите да виждат че против тяхното искане е цял град, те са рѣшили да упорствуват до край.

Това е накарало постоянното присъствие да се замисли сериозно за доставяне в града месо и ето виждаме го пред рѣшителната постъпка: то натоварва предприемача Н. Шишков да доставя цял месец на града месо по 1 лв. килограма, като му отпуска безплатно общинските хали и въ продължение на този месец няма друг никой право да доставя месо.

Това е повече от похвално на постоянното присъствие и гражданите няма друго освѣн да им благодарят.

Съборът за свободата на Македоно-Одринския роб.

Движението за свободата на брата-роб продължава.

Минаха повсемѣстните митинги. Свиква се на 12 т. м. съборът от представители из цяла България.

Съборът е бил внушителен според вѣстниците.

Произнесените рѣчи са похвтителни за всепознатото положение на роба.

Съборът заявява за липсващ път, че под турско управление не може да се живѣе, че от великите сили и дипломацията не може да се очаква полза, че сега е посъден и удобен момент за рѣшителната борба, че България е прѣдупрѣдѣлена да разрѣши въпроса — рѣшил: *настоява щото правителството на царство България веднага да мобилизира народната армия, като същевременно прѣдяви прѣдъ великите сили, че иска да се даде пълна автономия на Македония и Одринско съ областно народно събрание и народна милиция начело съ генерал губернатор християнинъ, избран от населението и утвърден от великите сили. Щом като въ най-кратък срок не посъдва това искане настоява да обяви българското правителство освободителната война...*

Пакъ катастрофа въ Флота.

Дали от писаното ни се стресна или е бил заставен от военното м-ство — напоследък подпол. Лудогоров е обрналъ сериозно внимание на ученията по програмата и почти ежедневно се правят учения съ миноносците. На 16 т. м. ведно съ другите миноносци на учение е излѣзла и миноноската „Смели“ командвана от лейтенант Недевъ, подпомогнат от лейтен. Винаровъ Е. и двамата от „нашитъ“, но и на двамата несъобразителността е била толкова голѣма, че ставатъ причина за още една жертва въ флота — на млад. подофицеръ Никола Диковъ.

При движение на миноноската, трѣбвало е да се изстрели мината ерѣду опредѣлен знакъ — служащ като неприятел. На страни около 50—60 крачки от този знакъ е била поставена лодка съ няколко матроза и подофиц. Н. Диковъ на конто

предназначението е било да пребератъ мината слѣд изстрела ѝ. При движението на миноноската, въ дадонъ моментъ лейт. Недевъ далъ заповѣд и матроза, който бил при ордието дръпналъ спускателя и стрелял: мината полѣтяла, но вмѣсто къмъ знака — направо къмъ лодката, която въ мигъ разрушава, разкъсва челюста на младшия подоф. Н. Диковъ и на мѣстото умъртвява. Всички останали въ лодката са били силно контузени и едвамъ били спасени.

Кой е виновника?

Като единствени виновници по това убийство се сочатъ лейтенантите Недевъ и Винаровъ Е., защото съ самото действие на мината трѣбвало е да боравятъ командирите, а не това да възлагатъ на неопитния матрозъ и второ лейтенант Недевъ, който знай въ какво му е било отнето вниманието, че безъ да вземе прѣдвидъ близкостта лодка и безъ да направи точно изчисление, дава знакъ за истрелъ, когато миноноската вече е измипала напредването на знака и е достигнала тона — къмъ лодката.

Безспорно и тази случка е пакъ слѣствие нехайността на Лудогорова, защото ако имаше по-голямъ контрол от негова страна, тези разцѣпления между офицерството не щеше да ги има и вмѣсто клюки и интригантства щѣха да глѣдатъ по сериозно на работата си и подобни катастрофи не щѣха да се случватъ. Извънъ това една боева мина струва 12500 лв. и тежко ни въ военно време ако те се хвърлятъ току тъй произволно по стотинаметра настрани от цѣлѣта. За това ли харчи държавата хиляди левове грѣшни пари за поддържане на флота?

Обръщаме вниманието на г. военния Министръ, че изнесеното ни въ редъ бройове за флота, не е само голословия, а факти и г. Министра трѣбва сериозни мѣрки да вземе за поставяне всички офицери по мѣстата имъ, и веднажъ за винаги да се тури край на тази анархия.

Стоянъ Е. Русевъ.

Писма отъ Англия

(Пътни бѣлѣжки).

III.

Мавчестеръ, 14.VII 1912 г.

По случай назначението на г-нъ Иосифъ Ангеловъ за търговски консулъ въ Манчестеръ — и за да засвидѣтелствуватъ привязаността и приятелските си чувства къмъ неговата личност — първите търговци и нотабили въ Манчестеръ са имали щастливата идея да му поднесатъ единъ скъпоцененъ подаръкъ. Този подаръкъ е една изящно изработена сребърна статуя, изобразяваща Великобритания — жена държаща щитъ въ лѣвата ръка и копие въ дѣсната; на фона, отпредъ, ясно е очертанъ българския гербъ, а отзадъ — английския гербъ. На щита са написани имената на дарителите. Взета изцѣло, статуята прѣдставлява нещо красиво и очарователно.

Между униаторите, които са замислили подаръка, фигуриратъ и име-

ната на ришарите и първите манчестерски граждани, каквито са Конрой, Хилтонъ, Е. Сидъ, Ж. М. Макилрой и др. Въ подписката са взимали участие и варненските търговци г. г. Ж. Геновъ, К. Геновъ, Г. Братоевъ и Г. К. Геновъ.

На 11 т. м. вечерта стана поднасянето на този подаръкъ и, като участници на това скромно и интимно тържество, азъ желая да го прѣдамъ въ няколко реда. Въ единъ отъ многобройните и разкошни салони Midland Hotel (прѣдставете си, че само за този хотелъ са изразходвани 30 милиона лева) се сервира банкетъ отъ 60 курверта. Повече отъ 40 души, между които шестима консули, прѣбиващи въ разни градове на лѣтна почивка,

телеграфически съжеляваха за отсъствието си.

Като влѣзохме въ салона, ний останаме изненадани отъ великолѣпната гледка: освѣнъ украсата съ български триколюръ, на масите бѣха сложени разкошни вази, прѣпълнени съ прѣсни бѣли, червени и зелени цѣти (живъ триколюръ).

Банкета се прѣдседателствуваше отъ почтения г. Е. Б. Сидъ, притежател на всеизвѣстната търговска къща „Тутолъ бродсъ“. Когато му дойде реда, г. Сидъ напи послѣдователно наздравии за английския кралъ и за царя на българите. Слѣдъ това, той описа политическите и търговски отношения между Англия и България; като очерта заслугите на г. Иосифъ Ангеловъ, той завърши: „Ние не можемъ друго да се отплатимъ на г. И. Ангеловъ и на скъпото му отечество; като му поднасяме този скроменъ подаръкъ, ний искаме да засвидѣтелствуваме горещите симпатии на търговския и политически свѣтъ въ Манчестеръ къмъ младата и възраждаща се България, която той прѣдставлява като търговски консулъ тукъ“. Тѣзи думи бѣха посрѣнати съ възторгъ и бурни ржкоплѣскания. Гово-

риха още няколко души, между които и г. г. Макилрой, Томсонъ и Хеймъръ. Поканенъ отъ любезните сътрапезници, азъ бѣхъ заставенъ да се дигна и да кажа няколко думи на френски. И съгражданина ми г. К. Геновъ, варненски търговецъ, който завчера пристигна и участвуваше на банкета, взема думата и поблагодари на манчестерските търговци за гдѣто те се интересуватъ за България и не прѣставатъ да засвидѣтелствуватъ симпатии си къмъ нея.

Послѣденъ говори, на английски езикъ, т. И. Ангеловъ. Като изрази благодарността си за добрите отзивы и пожелания, той каза, че ще употреби всичките си усилия за засилването и разширението на търговските връзки между Англия и България.

Тукашните ежедневни вѣстници даватъ отчетъ за банкета и произнесените рѣчи и се отзоваватъ най-ласкаво за България.

Ангелъ В. Мангрели

СВИЩОВЪ.

— ТЪРГОВСКИ ПОСРѢДНИКЪ —

(мислителъ).

Ще бъдат наградени.

Съгласно едно телеграфическо прѣдписане на министра на Вътрѣшнитѣ работи, искатъ се имената и мѣстожителствата на всички живи депутати, които прѣзъ третото Велико Народно Собрание сѣ избирали българския царь.

Сигуръ Н. В. Царя ще наградятъ съ по нѣкой орденъ тези народни прѣдставители, които сѣ имали честта да го избератъ.

Сборъ и изложба по лозарството и овощарството.

На 2 илупци мѣсець въ гр. Стара-Загора ще се открие сборъ и изложба по лозарството и овощарството отъ дружеството на българскитѣ пепиниеристи въ гр. Плевенъ.

Благодарность.

Настоятелството на археологическото дружество изказва благодарность на госпожа Олга Стефанова, П. Ивановъ и Д. Панчевъ, художници, за подаренитѣ отъ тѣхъ икони за пещерната черква въ Аладжа мѣнастирь. г-нъ Т. Чакъровъ обѣща дървенъ материалъ за иконостаса.

Едно неумѣстно разпореждане.

Споредъ едно съглашение на военното министерство и онова на вътрѣшнитѣ работи, разпорежено е полицейскитѣ стражари да отдаватъ честь на всички офицери. Освобождаватъ се само ония стражари които сѣ на постъ. Каква цѣль се гони съ това разпореждане, не знаемъ, но всѣки случай то не е умѣстно.

Турция.

Турция владѣе:

1. Въ Европа 7 вилаети:

Цариградски, Одрински, Солунски, Витолски, Косовски, Скутари и Янина — съ 6,130,200 души население;

2. Въ Азия: Мала-Азия, Армения и Кюрдистанъ, Сирия, Месопотамия съ Нахадъ и Арабия (частъ) съ насел. 16,898,700 души.

3. Въ Африка.: Триполи и Бенгази (сега взети отъ италианцитѣ) съ 1 мил. население. Войска има въ мирно врѣме около 220.000, въ военно врѣме:

постоянни 404,000

територ. 600,000

илаве 350,000

рез. на територ. 100,000

Всичко 1,454,000

Флота.

Стара флота отъ 38 кораби съ 357 тона, нова флота отъ 40 кораби съ 274 тона, отъ нея 2 броненосци съ 61 тона.

(Изъ стат. сборникъ на К. П. 1907 г.).

I Варненски Сжд. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ 2437

Въ допълнение на обявление то ми № 2166 отъ 16/VII т. г., публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 176 отъ 7 авгу-

стъ 1912 г. извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на кжщата въ гр. Варна III у кж, подъ № 56 /I, на улица „Оофроний“, при сжсѣди: наследницитѣ на Цвѣтко Свиначевъ, наследницитѣ на Никола Поповъ, Сиропиталище „Надѣжда“ и ул. „Охридска“ и „Дебърска“, едноетажна, съ килеръ, мутфакъ и деѣ стаи за живѣне, съ салонъ прѣдъ тѣхъ, направена отъ смѣсенъ материалъ, съ покривъ отъ мѣстни керемиди, построена на 113⁶⁵ кв. метра, както и принадлежащитѣ къмъ нея, въ сжщи дворъ а) кжща съ 3 стаи за живѣне, килеръ, салонъ и изба отдолу двѣтѣ стаи и салона, направена отъ каменъ и тухленъ материалъ и построена върху 130 кв. метра, съ покривъ отъ марсийски керемиди; б) Пристройки отъ единъ дюкянъ и кухня, построена на 41⁶⁴ кв. метра, състояща отъ единъ дюкянъ и кухня, съ двѣ отходни мѣста, дюкяна състоящъ отъ едно отдѣление, направена отъ каменно тухленъ материалъ, покривъ е съ мѣстни керемиди; кжщитѣ и пристройкитѣ сѣ построени около дворъ състоящъ отъ 185⁰⁴ кв. метра, въ който има слѣпъ кладенець, е почната на 8 VIII 1912 г. и ще продължава до 7 септември 1912 г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонаддаване въ 24 часа 50%.

Горния имотъ е собственъ на наследницитѣ на покойния Сава Мариновъ отъ г. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ Варненски Банковъ клонъ, първоначалната цѣна 20000 лева съ намаление 200%.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна 13/VII 1912 год.

I Сжд. Прист. А. Х. Байковъ.

1—2

I Варненски Сждеб. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2436.

Въ допълнение на обявление то ми № 1883 отъ 4 юли т. г., публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 176 отъ 7-ий августъ 1912 г., извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на лозето въ землището на гр. Варна, мѣстността „Ваяларъ“, отъ (17) седемнадесетъ декара и (2) два ара, при сжсѣди: Христо Мариновъ, Недѣлко Алексиевъ, Александъръ Колювъ, Диму Стояновъ и Христо Митевъ и въ лозето построенъ къшкъ отъ една стая, отъ прѣдъ салонче, покрита съ марсийски керемиди направенъ отъ керемиди — е почната на 8 августъ 1912 год. и ще продължава до 7 септември 1912 год. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонаддаване въ 24 часа 50%.

Горния имотъ е собственост на н-цитѣ на покойния Коста Николовъ отъ Варна, продава се като неподѣлимъ „намаление 250%“, първоначална цѣна 3440 лева, съ намаление 250%.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки при-

сжтственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 13 августъ 1912 г.

I Сжд. Приставъ: А. Х. Байковъ.

IV Варненски Сжд. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2377

На основание изпълнителния листъ подъ № 1055/911 г. издатъ отъ III Варн. Мир. Сждия, въ полза на Георги Желѣзковъ, адвокатъ, повѣреникъ, на Кираца, Пауна и др. Атанасови, отъ с. Кара Хюсеинъ, противъ Атанасъ Кара Чевовъ, отъ сжщото село, за 568 л. 30 ст. лихви и др. разноски, обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“, съ правонадаване въ 24 часа 50% ще продавамъ, за втори пжтъ, на публиченъ търгъ, въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣдующия длѣжниковъ недвижимъ имотъ.

Лозе, находяще се въ землището на селото Кара Хюсеинъ, мѣстн. „Вѣтитѣ лоза“, отъ около 4 дек. 8 ара, при сжсѣди: Тодоръ Недѣлковъ, Андонъ Хр. Парушевъ, Коста Донева и Стоянъ Анастасовъ.

Първоначална цѣна 288 лева, съ 500% намаление.

Разглѣждането на книжата по продажбата и надаването, може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Варна, 30 юлий 1912 г.

2—2

И. д. № 539/911 г.

IV Сжд. Прист. Д. Х. Ивановъ

Новоселски Сждеб. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 835

За удовлетворение иска на Д. Станевъ с-ие П. Ковачевъ, Провадия по изданието изпълнителенъ листъ № 1809 отъ 31 мартъ 912, на Провад. Мир. Сждъ, противъ Никола П. Мутафовъ отъ с. Новосело пълномощн. на Мустафа Еюбовъ отъ с. Мухалий за 980 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣтка-

вица“ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 ч. 50% ще продавамъ публично:

1) Половината отъ кжщата, въ с. Мухалий, цѣлата дълга 6 м., широка 4 м. и висока 2 м. и половината отъ хамбаря построенъ до сжщата кжща покрита съ керемиди съ двѣ стаи подъ едната има маза, построена отъ простъ дървенъ материалъ съ дворно мѣсто отъ 1500 кв. м., до сжсѣди: Пжтъ вѣхтитѣ лозя, Иванъ Костадиновъ и ниви оцѣнена за 260 лева.

2) Нива „Чалжкъ“ отъ 10.6 дек. до: Гора и Злати Михалевъ, оцѣнена за 159 лева.

3) Нива „Кара гьолджикъ“ отъ 6.4 дек. до Мирчо Жековъ, Т. Вълчевъ, Лазаръ Вълчевъ и Даудъ Ибовъ оцѣнена за 96 лв.

4) Нива „Кара-гьолджикъ“ отъ 6.5 дек. до: Училищна нива, Даудъ Ибовъ и Юнузъ Хасановъ, оцѣнена за 97.50 лева.

5) Нива „Юртлукъ“ отъ 3.3 дек. до: Османъ Мехмедовъ, и отъ двѣтѣ страни белберъ Ахмедъ оцѣнена за 49.50 лева.

6) Нива „Ада Тарла“ отъ 1.9 дек. до: Османъ Ахмедовъ, Ив. Ивановъ и пжтъ оцѣнена за 28.50 лева.

7) Нива „Хаджи Юмеръ“ отъ 4.6 дек. до: Османъ Ахмедовъ, В. Вълчевъ, Мед. Лазаровъ оцѣнене за 69 лева.

8) Нива „Баиръ-алтжъ“ отъ 1.4 дек. до Ан. Ивановъ, Османъ Мехмедовъ и Лазаръ Вълчевъ оцѣнена за 21 лв.

9) Нива „Ески-тарла“ отъ 6.3 дек. до: Хюсеинъ Ибовъ, гора и Новоселски ниви оц. за 94.50 л.

10) Лозе „Вѣтитѣ“ отъ 2 ара при сжсѣди: Юсеинъ Ибовъ, Даутъ Ибовъ и Али Ибрямовъ оцѣнено за 3 лева.

11) Лозе „Вѣтитѣ“ отъ 2 ара при сжсѣди: Юсеинъ Ибовъ, Даудъ Ибовъ и Али Ибрямовъ оцѣнено за 3 лева.

Първоначалната оцѣнка погорѣ.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣгледатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

с. Новосело, 28 юлий 1912 г.

2—2

Изпълн. д. № 147/912 г.

Сжд. Приставъ: П. В. Тивчевъ

ГРИГОРЪ П. МАРИНОВЪ

ХОДАТАЙ — ДОБРИЧЪ

приема изпълняването на изпълнителни листове. Извършва застъпничество и справки прѣдъ всички учреждения и лица. Дава упжтвания по спорни въпроси, а специално

1—3

— по данѣнитѣ такива.

ДЪРВА ЗА ГОРЕНЕ

Янко Д. Джамбазовъ,

ПРОВАДИЯ.

Продава на вагонъ, франко Гара Синделъ или Варна, най-доброкачествени изданкови мшгови (бѣло меше) дърва за горене. Цѣни умѣрени.

Споразумѣние при сжщия въ Провадия.